

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **Ľ. B.**, zastoupeného Mgr. Jiřím Kabuďou, advokátem se sídlem Frýdek-Místek, ul. 1. Máje 741, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10.2.2011, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 26.10.2010,

t a k t o :

I. Žaloba **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Rozhodnutím ze dne 10.2.2011 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 26.10.2010, kterým uložila žalobci povinnost vrátit přeplatek na starobním důchodu ve výši 93.072,- Kč. Uvedený přeplatek vznikl za dobu od 1.1.2009 do 31.12.2009, kdy žalobce pobíral starobní

důchod dle ust. § 31 zák. č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů po dobu 12 kalendářních měsíců roku 2009 a byl zároveň výdělečně činný u společnosti PHS-Stavebně obchodní společnost, s.r.o., od které každý měsíc pobíral příjem, z něhož tato společnost vyměřila vyměřovací základ ve výši 68.640,- Kč pro účely důchodového pojištění. S odkazem na ust. § 118 odst. 2) zák. č. 582/1991 Sb., v platném znění dovodila žalovaná povinnost žalobce vrácení vyplacených částek důchodu, kterému mu nenáležely.

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, ve které namítal, že v období od 1.1.2009 do 30.9.2009 žádnou práci v obchodní společnosti PHS-Stavebně obchodní společnost, s.r.o. ani u jiného zaměstnavatele nevykonával. V tomto období nepobíral od žádného zaměstnavatele mzdu ani náhradu mzdy. Nevěděl ani netušil, že je pojištěn pro účely důchodového pojištění a v tomto směru žalovaná nesprávně dovozovala, že byl pojištěn, když nevykonával jakékoliv zaměstnání. Jestliže podepisoval nějakou listinu při odchodu ze společnosti PHS-Stavebně obchodní společnost, s.r.o., rozhodně neměl na mysli pracovní smlouvu. Jednatel této společnosti Ing. I. G. mu sdělil, že ho vedli ve stavu z důvodu administrativního nedopatření a opomenuli jej k 1.1.2009 vyřadit ze stavu zaměstnanců společnosti. Žalobce vytýkal žalované nedostatečné zjištění skutkového stavu, jelikož nedošlo v jeho případě k souběhu výplaty starobního důchodu před dosažením důchodového věku a příjmu z výdělečné činnosti.

Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby žalobce jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 10.2.2011 č.j. X a připojeným dávkovým spisem žalobce, výslechem žalobce a výslechem svědků Ing. I. G., Ing. A. N. (S.) a R. L. a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Při řízení o žalobě žalobce vycházel krajský soud z ust. § 65 a násl. s.ř.s. a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době vydání rozhodnutí žalované (ust. § 75 s.ř.s.).

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z dávkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobci byl rozhodnutím žalované ze dne 10.12.2008 přiznán starobní důchod podle ust. § 31 zák. č. 155/1995 Sb., v platném znění od 1.1.2009 ve výši 5.282,- Kč měsíčně. Rozhodnutím ze dne 7.9.2009 byl tento důchod od 1.1.2009 zvýšen na částku 7.756,- Kč měsíčně. Dávkový spis obsahuje Hlášení o zaměstnání poživatele starobního důchodu, z něhož vyplývá, že žalobce je zaměstnán v PHS-Stavebně obchodní společnost, s.r.o. od 1.1.2009. Z potvrzení uvedené společnosti ze dne 13.1.2011 krajský soud zjistil, že žalobce byl u ní zaměstnán od 1.1. do 31.12.2009, že ve firmě pracoval od 19.9.2006 jako řidič a v roce 2009 si vyřizoval kartu řidiče, proto mu firma držela místo s tím, že „celý rok 2009 byl na 60% hrubé mzdy“ a neodpracoval žádnou směnu, jelikož neměl zřízenou kartu řidiče. Koncem roku 2009 byl odhlášen ze stavu. K tomuto potvrzení je připojen Dodatek k pracovní smlouvě ze dne 31.12.2008, podle kterého se žalobci upravuje původně uzavřená pracovní smlouva

z doby neurčité na dobu určitou od 1.1.2009 do 31.12.2009. Ze mzdového listu žalobce za rok 2009 je zjistitelné, že vyměřovací základ sociálního pojištění za toto období činil 68.640,- Kč.

Z výpovědi žalobce soud zjistil, že se koncem roku 2008 rozhodl využít možnosti předčasného starobního důchodu podle § 31 zákona č. 155/1995 Sb., a proto podal žádost o přiznání tohoto důchodu na Okresní správě sociálního zabezpečení v Karviné. Tam mu dotyčná úřednice říkala, že může pracovat toliko na základě dohody o provedení práce a když uzavíral dodatek k pracovní smlouvě dne 31.12.2008, mínil tím onu dohodu o provedení práce a nikoliv novou pracovní smlouvu. Fakticky žádné práce po celou dobu roku 2009 nevykonával. Není pravdou, že si měl v průběhu roku 2009 zvýšit kvalifikaci řidiče o další stupeň. Zásadně také popírá, že by přijal od firmy v roce 2009 mzdu nebo náhradu mzdy

Ze svědecké výpovědi Ing. I. G. soud zjistil, že působil a působí nadále ve firmě PHS-Stavebně obchodní společnost, s.r.o. Nepopíral, že podepisoval pracovní smlouvu s žalobcem na období od 1.1. do 31.12.2009. Tento dodatek připravila jejich ekonomka. S žalobcem mínili spolupracovat tak, že by nadále vypomáhal ve firmě jako řidič při přepravě betonu v oblasti pracoviště Karviná v případě potřeby. Svědek dále potvrdil, že je pravdou, že žalobce „byl na 60% hrubé mzdy“, a že přitom neodpracoval ani jednu směnu, jak je uvedeno na potvrzení ze dne 13.1.2011, které podepsal poté co je vyhotovila jejich ekonomka – mzdová účetní. Blíže se o to nezajímal. Může však potvrdit, že žalobce žádnou směnu v roce 2009 neodpracoval a žádnou mzdu nepřevzal.

Ze svědecké výpovědi Ing. A. N. (S.) soud zjistil, že byla u společnosti PHS-Stavebně obchodní společnost, s.r.o. zaměstnána jako mzdová účetní a obchodní manažer do 31.10.2009. Dodatek k pracovní smlouvě uzavřený s žalobcem ze dne 31.12.2008 vyhotovila na pokyn jednatele Ing. G. Kdo vyhotovil mzdový list žalobce neví, protože v průběhu roku 2009 pracovní poměr se společností již rozvázala. Hrubá mzda, která je na mzdovém listu uvedena, se rovná vyměřovacímu základu pro účely sociálního pojištění. Co se týče výplat, ty prováděl sám Ing. G., který si nechal převzetí výplat potvrdit na výplatních lístcích nebo sáčkích. Zda náhrada mzdy žalobci byla poskytována, k tomu se vyjádřit nemůže.

Ze svědecké výpovědi R. L. soud zjistil, že pracuje pro firmu PHS-Stavebně obchodní společnost, s.r.o. jako ekonomka a účetní. Vyhotovila potvrzení ze dne 13.1.2011 o tom, že žalobce byl ve firmě zaměstnán od 1.1. do 31.12.2009, pro jednatele Ing. G., a to za žádost okresní správy sociálního zabezpečení. Informace uvedené v tomto potvrzení, že žalobce byl po celý rok 2009 „na 60% hrubé mzdy“, a že neodpracoval žádnou směnu, protože neměl vyřízenou kartu řidiče, uvedla na základě sdělení jednatele Ing. G. K dotazu, jaká ve skutečnosti byla žalobci v roce 2009 vyplácena náhrada mzdy svědkyně uvedla, že žádná. Převzetí výplaty zaměstnanci podepisovali na výplatní listině, ovšem u žalobce je uvedeno pouze jeho jméno, výše náhrady mzdy, avšak bez jeho podpisu, že by ji převzal. Svědkyně předložila k důkazu výplatní sáček žalobce za rok 2009, na kterém jsou uvedeny částky za jednotlivé měsíce tohoto kalendářního roku bez jediného podpisu žalobce, že by je převzal. K dalším dotazům svědkyně

dodala, že žalobci po celý rok 2009 nebyla vyplácena jediná náhrada mzdy, avšak z těchto částek byla odváděna část příspěvku na důchodové pojištění. Na základě toho vyplňovala evidenční list důchodového pojištění žalobce za rok 2009.

Podle ust. § 37 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění, výplata starobního důchodu, na který vznikl nárok podle § 31, nenáleží do dosažení důchodového věku, pokud je vykonávána výdělečná činnost, nebo poskytována podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci; ode dne dosažení důchodového věku se posuzují podmínky pro výplatu starobního důchodu obdobně podle odst. 1.

Podle ust. § 27 citovaného zákona výdělečnou činností se rozumí činnost osob uvedených v § 5 odst. 1, písm. a) až l), v) až x) vykonává v rozsahu, který zakládá účast na pojištění.

Podle ust. § 118a odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., jestliže byl občanu vyplácen starobní důchod a nebyly přitom splněny podmínky stanovené zákonem o důchodovém pojištění pro výplatu tohoto důchodu, má plátce důchodu vůči tomuto občanu nárok na vrácení těch vyplacených částek starobního důchodu, které nenáležely.

Ze shora uvedených důkazů vzal krajský soud v této věci za prokázáno, že žalobci byl od 1.1.2009 přiznán starobní důchod podle ust. § 31 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění. Tento důchod byl žalobci přiznán žalovanou na základě žádosti ze dne 6.10.2008 a součástí této žádosti je také Prohlášení žalobce o tom, že nebude vykonávat činnost v pracovním poměru nebo na základě dohody o pracovní činnosti. Žalobce přitom dne 31.12.2008 podepsal dodatek k pracovní smlouvě, že se původní pracovní smlouva upravuje na pracovní smlouvu na dobu určitou, a že se uzavírá na dobu od 1.1.2009 do 31.12.2009. Z výpovědi žalobce, jakož i z výpovědí shora uvedených svědků bylo nesporně prokázáno, že v tomto období žalobce skutečně žádné práce nekonal. Bylo však zároveň prokázáno to, že žalobci byla poskytována náhrada mzdy ve výši 60% hrubé mzdy v celkové výši 68.640,- Kč, a že z této částky byl odveden příspěvek na sociální pojištění. Tentýž vyměřovací základ je uveden i na evidenční listu důchodového pojištění žalobce vystaveném PHS-Stavebně obchodní společnost, s.r.o. Konečně výpovědi žalobce i svědků bylo rovněž prokázáno, že žalobce fakticky žádnou mzdu ani náhradu mzdy za uvedené období nepřevzal. Z uvedeného však plyne, že mezi PHS-Stavebně obchodní společnost, s.r.o. a žalobcem v průběhu roku 2009 existoval pracovně-právní vztah, tedy pracovní poměr na dobu určitou při současném pobírání starobního důchodu žalobcem podle § 31 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění. Jak ovšem vyplývá ze shora citovaného ust. § 37 odst. 2 téhož zákona, výplata tohoto důchodu nenáleží pokud je vykonávána výdělečná činnost. Je přitom nerozhodné to, že žalobce fakticky žádnou směnu neodpracoval, rozhodující v daném případě je závěr, že šlo o výdělečnou činnost ve smyslu ust. § 27 citovaného zákona. Jestliže žalobce jednotlivé částky náhrady mzdy v průběhu roku 2009 nepřevzal, není možné v tomto řízení tuto otázku řešit, neboť jde o jeho nárok, o němž by případně rozhodoval příslušný okresní soud v občansko-právním řízení.

Ze shora uvedených důvodů krajský soud dovodil, že žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 26.10.2010, kterým s odvoláním na ust. § 118 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění uložila žalobci povinnost přeplatek na starobním důchodu vrátit.

Po provedeném řízení a dokazování soud žalobu zamítl, neboť ji neshledal důvodnou (§ 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen s.ř.s.).

Žádnému z účastníků soud nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a procesně úspěšný žalovaný nemá právo na náhradu ze zákona (§ 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. a § 118d zák. č. 582/1991 Sb.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů po doručení rozhodnutí, písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení advokátem. To neplatí má-li stěžovatel sám, nebo jeho zástupce vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě, dne 15.prosince 2011

**JUDr. Petr Indráček
samosoudce**